

[Undervisningsministeren.]

var stærkt fremme i den store Skolekommission; imidlertid viser jo den senere Udvikling, at Ulempen i ikke ringe Grad er mindsket.

Naar jeg vilde være betænkelig ved at opgive Mellemskolen til det 15. Aar, hænger det bl. a. sammen med, at vi dog fra 1903 har faaet en Slags Forlængelse af Undervisningsalderen. Mellemskolen er jo for saa vidt et Led af Folkeskolen, en Udbygning derpaa og derfra. Det er klart, at det vilde have tiltalt mig meget mere i Stedet for at gøre Mellemskolen 3-aarig fra at være 4-aarig, at gaa den Vej, der er nævnt bl. a. i disse Dage af det ærede Medlem Hr. Bomholt. Jeg ser jo meget vel de økonomiske Vanskeligheder, ikke mindst for Tiden. I den store Skolekommission havde man Spørgsmaalet under Overvejelse, men man stillede ikke noget egentligt Forslag om en Forøgelse af den undervisningspligtige Alder. Men vel at mærke, samtidig virkede ganske vist dens Formand, afdøde K. M. Klausen, sammen med flere Medlemmer meget ivrigt for den obligatoriske Fortsættelsesskole fra det 14. til det 18. Aar. Man er ikke kommet saa langt frem, som K. M. Klausen og hans Venner tænkte sig, dog er der vel paa forskellig Maade ogsaa ved den sidste Aften- og Ungdomsskolelovs Vedtagelse og dens Virkninger skabt større Mulighed for at komme i hvert Tilfælde et Stykke videre frem ad den Vej. Allerede den Gang da den store Skolekommission sad, havde England givet Kommunerne Ret til at udvide den undervisningspligtige Alder. Senere — det var det, det ærede Medlem Hr. Bomholt hentydede til —, da Ministeriet Mac Donald dannedes i 1929, tog det op paa sit Program Kravet om den undervisningspligtige Alders Forlængelse fra det 14. til det 15. Aar og fik ogsaa dette Forslag, om end med visse Ændringer, vedtaget i Underhuset; men Sagen strandede i Overhuset.

Spørgsmaalet er ved at komme under Overvejelse ogsaa her i Landet og bør utvivlsomt overvejes omhyggeligt. Jeg har allerede peget paa, hvad det ærede Medlem Hr. Bomholt skitserede, at der derigennem var en Mulighed for at faa de to Linier af Folkeskolen jævntillet, ligestillet: en mere praktisk Undervisning i den almindelige Folkeskole til det 15. Aar og paa den anden Side en mere teoretisk Undervisning i Mellemskolen. Men ogsaa de Tanker, der i saa Henseende er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hauberg, der jo vil ordne det paa en

noget anden Maade, fortjener utvivlsomt Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt henviste til, hvad der fandt Sted i visse andre Lande, bl. a. ogsaa Østrig, hvor de har en kraftig Udvikling paa dette Omraade. Jeg kender ogsaa lidt til den og kan oplyse, at jeg i en nær Fremtid venten en Beretning om Forholdene i Østrig, særlig i Wien, fra en dansk Folkeskolelærer, der har benyttet et Stipendium til at undersøge Forholdene nærmere og har lovet at afgive en Beretning for mig. Altsaa, samtidig med, at jeg bad Skoleinspektørerne Højberg-Christensen og Bjørneboe om at foretage det Arbejde paa deres Omraade, har jeg altsaa anmodet Skolekonsulent Kaalund-Jørgensen om at foranstalte en saadan Overvejelse, saa kan de Herrer arbejde sammen. Jeg tror, det vil være en meget nyttig Maade at bruge denne Tid paa, hvor jeg jo godt ser, at Skolereformforslag, der vil kræve betydelige Ofre af Stat eller Kommune eller Forældre eller alle tre, ikke har saa særlig gode Betingelser for at komme frem, at underkaste alle disse Spørgsmaal en nøje Overvejelse, saaledes at, naar Tiden maatte være der, ogsaa økonomisk, disse Spørgsmaal maatte have faaet en grundig Overvejelse, og naar Stemningen i Befolkningen var moden til et betydningsfuldt Fremskridt i Retning af Folkeskolens og ikke mindst ogsaa Landsby-skolens Forbedring og Udvikling, vi saa kunde have alt forberedt til at skride til det store Værk.

Dermed haaber jeg, at mine to ærede Partifæller i det væsentlige er tilfredse.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Under Finanslovdebatten har forskellige ærede Medlemmer knyttet Bemærkninger til og fremsat Kritik af de foretagne ekstraordinære Nedskæringer paa de militære Budgetter, men da denne Sag nu har faaet sin Afgørelse ved de vedtagne Kriseforslag, finder jeg ingen Anledning til at beskæftige mig med disse Udtalelser her ved denne Lejlighed.

Der er et Par ærede Medlemmer, som har rettet Spørgsmaal til mig, deriblandt det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der spurgte, om det ikke var muligt, at Hæren kunde købe alle sine Heste her i Danmark. Det er et Spørgsmaal, der mange Gange har været fremme, baade her i Rigsdagen og ude i Pressen. Forholdet er det, at Hæren køber alle sine Heste, som anvendes til sværere Trækbrug, her i Danmark, og samtidig er der givet Ordre